

Undervisningsudvalget
Christiansborg

Afdelingen for Grundskole,
Ungdoms- og
Voksenuddannelser

Frederiksholms Kanal 25
1220 København K
Tlf. 3392 5000
Fax 3392 5302
E-mail uvm@uvm.dk
www.uvm.dk
CVR nr. 20453044

07-02-2017

Svar på spørgsmål 27 (Alm. del):

I brev af 11. januar 2017 har udvalget efter ønske fra Jacob Mark (SF) stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 27:

”Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde tillade et højere elevtal i klasserne på op til 30 elever. Hvordan defineres ”særlige tilfælde” i denne sammenhæng?”

Svar:

Den daværende minister for børn, undervisning og ligestilling har i svar af 17. november 2015 på BUU spørgsmål 9 samt svar af 7. januar 2016 på BUU spørgsmål 70 redegjort for definitionen af ”særlige tilfælde”, jf. folkeskolelovens § 17, stk. 1.

Det fremgår af svaret på BUU spørgsmål 9, at elevtallet i grundskolens klasser, jf. folkeskolelovens § 17, stk. 1, normalt ikke må overstige 28 ved skoleårets begyndelse. Kommunalbestyrelsen kan dog i særlige tilfælde tillade et højere elevtal i grundskolens klasser, dog ikke over 30.

Af forarbejderne til folkeskolelovens § 17, stk. 1, fremgår bl.a. følgende (lovforslag nr. L 111 af 17. november 1988, bemærkningerne til § 1, nr. 2):

”I forslaget til den ny § 15, stk. 1, (nuværende § 17, stk. 1) er det fastholdt, at elevtallet ved skoleårets begyndelse normalt ikke kan overstige 28 elever. Der tænkes specielt på følgende situationer:

På 1-sporede skoler vil blot 29 elever i en enkelt årgang betyde, at der skal dannes 2 klasser. Konsekvensen af 2 relativt små klasser vil ofte være, at elevtallet bliver forholdsvis lavt.

Endvidere forekommer det meget ubehdigt, at en enkelt eller nogle få tilflyttere til et skoledistrikt kan betyde, at eksisterende klasser skal deles.

Af hensyn til eleverne anses det for vigtigere, at undervisningstiden kan fastholdes på et højt niveau, end at der dannes for små klasser med et mindre timetal til følge.

Formålet med den ændrede formulering af § 15, stk. 1, har alene været at tilvejebringe en vis fleksibilitet, så kommunerne i særlige tilfælde kan danne klasser med lidt over 28. Der er derfor foreslået et maksimum på 30.”

I forarbejderne nævnes som et eksempel på et særligt tilfælde den situation, at man vil undgå at dele klassen, hvis en tilflyttende elev bliver nr. 29 eller 30 i en klasse.

Forarbejderne angiver ikke udtømmende, hvad betegnelsen 'særlige tilfælde' dækker over. Det kan ikke udelukkes, at der kan være andre situationer, der kan betragtes som særlige tilfælde. Der kan formentlig også forekomme særlige tilfælde, hvor man ønsker at sammenlægge to relativt små klasser.

Det er op til den enkelte kommunalbestyrelse at vurdere, hvorvidt der er tale om særlige tilfælde i den konkrete situation.

Jeg mener ligesom min forgænger ikke, at der er grundlag for at indskrænke den fleksibilitet, som folkeskolelovens § 17, stk. 1, giver kommunerne til at vurdere, hvornår der er tale om særlige tilfælde, som kan begrunde, at en klasse har 29 eller 30 elever.

Med venlig hilsen

Merete Riisager